

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra J. P. Jacobsen

Citation: Michaëlis, Sophus: "Digte", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-idm140296403351056/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

J. P. Jacobsen.

9. Maj 1885.

„Der burde være Roser“ paa hans Grav, ikke svulmende, livfulde røde, men af de store, dødblege hvide. Og de burde slynge sig rundt om hans Grav i blomstertungt, dufrigt Mylr, som Dødens hædrende Krone, — friske og evige ung som Myrtekransen om Brudens Pande.

Thi ham, ham burde Døden i Brudegave skænke Symbolet paa hellig, uforkrænkelig Fred, han, der i Livet leved fortroligt med Døden, der sad ved hans Leje som fredlyst Gæst, som han talede med uden Skygge af Sky, uden Nag af lønligt pinende Angst.

Blege, hvide Roser i duggbadet Flor med det dagskære, hvide Lys sænket i Blund i den fine, duftrene Kalk . . .

Thi en frygted han ikke Død!